

MIKULÁŠOV

LIST ČASOPIS RÍMSKOKATOLÍCKEJ FARNOSTI STARÁ LUBOVŇA

Číslo 4

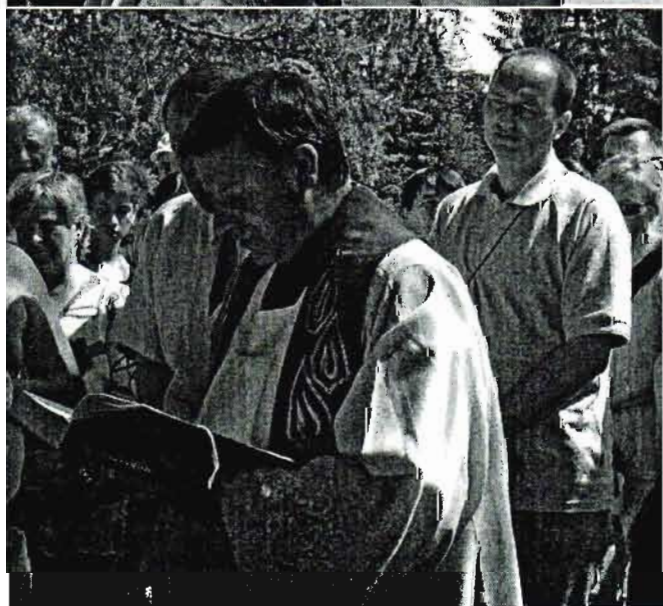
Ročník I

Dobrovoľný príspevok

Jún 2003

Vydarený deň rodín

V nedeľu 8. júna 2003 sa vrch Osly premenil na mestečko plné života. Tento deň patril našim rodinám. Deti, mládež, rodičia, starí rodičia, kňazi, rehoľné sestry a všetci ostatní, vytvorili jednu veľkú rodinu. Rímskokatolícky farský úrad a kresťansko demokratický klub v Starej Lubovni usporiadali už po štvrtý krát „Deň rodín“. Dávna tradícia tohto stretnutia rodín siaha do minulosti a úspešne pokračuje aj v treťom tisícročí. Ku krížu stojacemu v tóni stromov prichádzajú ľudia, aby si tu oddýchlí, pomodlili sa, pohovárili, nabrali nových síl a domov odchádzali povzbudení aj na duchu. Osly sa stali rodinným krbom našej farnosti a prichádza tu čoraz viac pútnikov. Zadosťučinením pre organizátorov, ktorým chceme čo najsrdečnejšie poďakovať za prekrásne popoludnie, bola veľká účasť detí a mládeže. Poďakovanie patrí aj Hnutiu kresťanských spoločenstiev detí – eRko, ktorí sa obetavo venovali deťom. Tohtoročný „Deň rodín“ opäť splnil svoje poslanie. Ľuďom sa ťažko odchádzalo domov a stále viac počuť hlasy: čo tak stretnúť sa tu aj častejšie?

snímky a text: Lubomír Ogurčák

Poradňa pre zodpovedné rodičovstvo aj v našej farnosti.

Centrum Billingsovej ovulačnej metódy na Slovensku zriadilo v našej farnosti Poradňu pre zodpovedné rodičovstvo a to s poverenia spišského diecézneho biskupa ThDr. Františka Tondu a riaditeľky slovenského centra svetovej organizácie Billingsovej metódy (WOMB) MUDr. Zuzany Laukovej. Za vedúcu a štatutárnu zástupkyňu poradne v Starej Lubovni bola nimi menovaná Katarína Nováková. Okrem nej budú v poradni pracovať MUDr. František Orlovský s manželkou Máriou a MUDr. Cyril Novák. 9. júna 2003 bolo na mestskom úrade v Starej Lubovni slávnostné otvorenie poradne. Prítomní psychológovia, lekári, zástupkyňa Kruciaty, hostia, vyjadrili radosť z jej zriadenia, nakoľko pribúda problémov s ktorými zápasia jednotlivci a rodiny. Prislúbili pomoc pri ich riešení, keď pracovníci poradne budú svojich klientov môcť nasmerovať priamo k týmto kresťanským psychológom a právnikovi. Úlohou poradne je vyučovať Billingsovú metódu prirodzeného plánovania rodičovstva, pomáhať mladým v príprave na zodpovedné rodičovstvo, formovať správne názory na život a pomáhať rodinám vo všetkých problémoch. Treba povzbudiť všetkých, čo hľadajú riešenie pre svoje problémy, aby sa nebáli zdôveriť. Aj v našej farnosti je čo riešiť, naprávať. „Pribúda rozvodov v manželstvách, mladé dievčatá užívajú antikoncepciu, problémy sú už s deťmi...“ To všetko bolo vyslovené z úst odborníkov už pri otvorení poradne. Budúcnosť nášho mesta, farnosti, Cirkvi, národa, závisí od rodinného života, od vrúcnosti rodinných vzťahov. Treba teda na chyby nielen poukazovať, ale ich aj riešiť a predchádzať im. A to je úlohou poradne. Ne-nájedme tu liek na všetko, ale určite ochotu, lásku zanietých a obetavých ľudí, ktorí poskytnú tú najlepšiu radu.

L. O.

Každý má právo na život

aj dieťa do tretieho mesiaca od počatia!
aj postihnuté dieťa do 6. mesiaca života!

V nedeľu 8. júna po sv. omšiach mohli veriaci našej farnosti vyjadriť netradičnou formou (otlačkom prsta) svoj postoj za život. Petíciu podpísalo asi 540 veriacich. Nie je to málo? Aký je náš postoj k životu?

FARSKÁ KRONIKA

Jún 2003

Pokrstení:

Nikoleta Anna Foľvarská, Lucia Kokyová, Erik Záleš, Patrícia Čurejová, Šimon Fidermák, Timotej Zentko, Eva Mírgová

Sobášení:

Daniel Mézeš a Lenka Batlová, Matúš Chovanec a Miroslava Servická, Mgr. Gabriel Králik a IngArch. Ludmila Sedláková, Peter Barnovský a PaedDr. Lucia Kolodzejová, Ján Fuchs a Helena Valašteková

Pochovaní:

Anton Novák, Rudolf Dubjel, Vladimír Dulák

Životné jubileum

„Prosíme vás bratia, aby ste si vážili tých, čo pracujú medzi vami, sú vašimi predstavenými v Pánovi a napomínajú vás. Majte ich vo veľkej láske, pre ich dielo!“ (1 Sol 5,12 – 13)

Dňa 14. júla 2003 sa náš pán dekan Mgr. Marián Pánik, dožíva vzácneho jubilea – 50 rokov. Narodil sa v Trstenej na Orave ako druhý zo šiestich detí. Pred štúdiom na bohosloveckej fakulte rok pracoval v trstenskej nemocnici ako skladník. 12. júna 1977 v Dóme sv. Martina v Bratislave prijal sviatosť kňazstva. Na jeho primičnom obrázku bol tento text: Milovať Ježiša, uctievať Máriu, rozsievať lásku, rozdávať šťastie, úsmev, radosť. Kaplánom bol v Ružomberku a vo Vysokých Tatrách. Na vojenčine bol v Bohumíre ako stavebný robotník. V roku 1984 sa stal správcom farnosti v Hubovej a v roku 1991 farárom v Tvrdošíne, odkiaľ v roku 1995 prišiel do Starej Lubovne. Popri pastoračnej práci vo farnosti má pán dekan nemalé povinnosti aj v diecéze. Pracuje v rôznych radách, komisiách a v diecéznom cirkevnom súde. Jubilantovi prajeme veľa Božích milostí, darov, porozumenia a oduševnenia. Nech ho Božie požehnanie sprevádza aj v ďalších rokoch a naplní ho duchom lásky, pokoja, radosť a dobroty.

Duchovný most Edinburgh – Stará Lubovňa

V piatok 30. mája 2003 prišiel do Starej Lubovne, na pozvanie spoločenstva rodín z hnutia Svetlo – Život, známy evanjelizátor zo Škótska – COLIN SYMES. Jeho pracovná cesta viedla cez európske mestá do Podolínca, kde navštívil prebiehajúcu misijnú školu a do nášho mesta. „Ja som rád, že môžem byť tu s vami, vo vašom spoločenstve, ja protestant, medzi vami katolíckmi“ – zdôraznil Colin Symes, ktorý žije v Edinburghu a vedie komunitu protestantov. Majú vlastnú školu a vykonávajú rôzne služby a uskutočňujú rôzne misijné výjazdy. Má veľa priateľov v Podolínci i v Starej Lubovni a svoje bohaté skúsenosti z misií a evanjelizácie rodín odovzdáva ich aj našim animátorom. Na stretnutí, ktoré sa uskutočnilo v Cirkevnej škole sa vo svojej katechéze zamerl na súčasnú situáciu, v akej sa nachádza dnešný svet. V dobe, keď sa veda stala ústredným nástrojom, sa dá všetko dokázať, aj to, že Boha nepotrebujeme. Ako sa to však skončilo? Vojnami, ktoré zúria vo svete ako nikdy predtým. Ľudia sú schopní zničiť Zem. Po celej planéte však pribúda ľudí, ktorí cítia, že ďalej to tak nejde. Mladí ľudia kričia o pomoc, snažia sa uniknúť tomuto spôsobu života bez budúcnosti a chcú vedieť, či sa nedá žiť aj ináč. Nechcú už počúvať klamstvá o tom, že aj bez Boha sa dá vybudovať lepší svet. A začali ho znova hľadať a cez neho aj odpovede na tieto otázky. Všetko stojí na rodine, preto aj diabol ju neustále podkopáva a rodiny sa rozpadávajú. *Je to veľká výzva pre nás - zdôraznil Colin. Vážim si preto ľudí, rodiny, ktoré kráčajú za Ježišom a hlásajú svojim životom a skutkami, že Boh žije, že žijeme s Bohom. Musíme byť prorokmi vymierajúceho sveta. Chceme vás vyzvať k neustálej modlitbe. Nezáleží, či sme katolíci, protestanti alebo ortodoxní. Máme toho istého Otca, ku ktorému sa spoločne modlíme, aby sa splnila jeho vôľa. A Boh nás miluje a vypočuje nás. V tento deň sa za nás tu všetkých modlia a myslia na nás ľudia z môjho spoločenstva. Je to úžasné, v dnešný deň sú Edinburgh a Stará Lubovňa aj napriek veľkej vzdialenosti duchovne spojené – zdôraznil Colin a na záver zaspieval starú keltskú pieseň požehnaná.*

L. O.

Duchovné dedičstvo našej farnosti

Jozef Farbarík – narodil sa 16. 8. 1912 v Spišskom Bystrom. Vysvätený bol 29. 6. 1936 v Spišskej Kapitule. Pôsobil od roku 1938 ako kaplán v Starej Lubovni. Zomrel 1. 12. 1995 v Spišskej Kapitule. Prenasledovanie: V roku 1949 bol zaistený. Dňa 28. 12. toho istého roku bol nespravodlivo odsúdený na trest odňatia slobody v dĺžke troch rokov nepodmienečne a na päť rokov straty občianskych práv za odoprenie cirkevného pohrebu verejnému hriešnikovi – komunistovi, ktorému podľa cirkevných predpisov pohreb odbaviť nemohol, ako aj za čítanie pápežských dekrétov o Katolíckej akcii počas kázní. Bol väznený do 31. 12. 1952 v Košiciach, Bratislave, Leopoldove a Ilave. Po uplynutí trestu bol umiestnený „na prevýchovu“ v Sústreďovacom kárnom tábore kňazov v Pezinku a od 27. 5. 1952 do 27. 9. 1953 zaradený do Pomocného technického práporu (PTP) v Plzni. Potom mu nebolo dovolené zaradiť sa do pastorácie, preto bol zamestnaný v štátnych lesoch Hrabušice ako robotník a od 20. 11. 1956 do 1. 11. 1957 pracoval ako sociálny referent v Pozemných stavbách Poprad.

Štefan Janík SVD - sa narodil 5. 10. 1925 v Liptovskej Tepličke, vysvätený bol 21. 6. 1970 v Bratislave. **Ako kaplán v Starej Lubovni pôsobil od roku 1970 do roku 1972.** **Prenasledovanie:** Počas štúdia na filozofickej fakulte SVD v Nitre ho zastihla likvidácia kláštora počas Akcie K, 13. – 14. 4. 1950. Musel zanechať štúdiá. Dňa 4. 5. toho istého roku bol zatknutý a deportovaný do Sústreďovacieho tábora kňazov v Podolínci, kde bol internovaný do 4. 12. 1950. potom musel nastúpiť vojenskú službu v Pomocnom technickom prápore, až do 31. 12. 1953. Po odchode do civilu mu nebolo umožnené pokračovať v štúdiu a bol zaradený do výroby. Pracoval od 14. 1. 1953 ako technik u Krajskej správy lesov Žilina. Až 5. 11. 1968 mu bolo umožnené pokračovať v štúdiu teológie na CM BF UK v Bratislave. Po dvoch rokoch „kľudu“, 2. 5. 1972, mu bolo výnosom Okresného národného výboru v Starej Lubovni odobratý štátny súhlas na vykonávanie kňazskej služby. Dôvodom bolo napísanie súkromného listu nadriadeným cirkevným orgánom, v ktorom ostro kritizoval totalitné spoločenské zriadenie. Opäť bol zaradený do výroby a pracoval ako pomocný pracovník MNV Liptovská Teplička. Od decembra 1972 sa zamestnal v Ústave sociálnej starostlivosti Brtníky. Od 1. 6. 1973 bol pomocným pracovníkom v Jednote a od 10. 4. 1975 až do roku 1977 údržbárom v Charitnom domove v Dolnom Smokovci.

Mons. Viktor Tstenský, pápežský prelát – sa narodil 29. 3. 1908 v Trstenej, vysvätený bol 29. 6. 1931 v Spišskej Kapitule. **V Starej Lubovni pôsobil dvakrát. V roku 1933 ako kaplán a v rokoch 1969 – 1974 ako správca farnosti.** **Prenasledovanie:** Bol členom tajného náboženského spolku „Rodina“. V roku 1949 bol zatknutý a nespravodlivo odsúdený za podporovanie rehoľných sestier Saleziánok. Bol väznený v Žiline, Ilave, v Táboroch nútených prác v Hronci a v Novákoch, znova v Ilave, v Trenčíne a Močenku – Sládečkovciach. 10. 9. 1950 bol spolu s ďalšími deviatimi kňazmi presunutý do Sústreďovacieho kárneho tábora v Mučeníkoch. 15. 8. 1950 bol štátnym súdom v Bratislave opäť nespravodlivo odsúdený na trest odňatia slobody v dĺžke dvoch rokov a pe-

ňazný trest 10 000 Kčs za neoznámenie návštevy zo zahraničia. Trest si odpykával v Leopoldove, Jáchymove, Svatopluku a Ruzyni. Po uplynutí trestu strávil šesť mesiacov „na prevýchove“ v kňazských táboroch – najprv od 20. 9. do 6. 12. 1952 v Pezinku a potom vo vojenských táboroch v Plzni, Rokycanoch, Zvolene a Banskej Bystrici. V roku 1954 bol prepustený na slobodu bez možnosti pracovať v duchovnej správe. Jeden rok bol bez práce, potom na invalidnom dôchodku. V júli 1958 bol v procese Trstenský a spol. nespravodlivo odsúdený za velezradu na trest odňatia slobody v trvaní pätnásť rokov. Dôvodom bolo, že v rokoch 1946 – 1948 zvolával spolu s Kolakovičom na fare v Dolnom Kubíne ilegálne schôdzky rímskokatolíckych duchovných a zástupcov náboženských spolkov o pokračovaní laického apoštolátu, od polovice roku 1954 prevádzal spolu s ďalšími obvinenými v tomto procese rozvratnú činnosť, rozmnožoval náboženskú literatúru, obrázky a iný propagačný materiál, odvádzal občanov a hlavne mládež od aktívnej účasti na budovaní socializmu, organizoval činnosť laického apoštolátu medzi duchovnými, navštevoval otca biskupa Vojtaššáka v Děčíne a nadväzoval s ním písomný styk, vykonával nedovolené bohoslužby, mal styk s cudzinou, atď. Po odvolaní mu bol trest znížený na deväť rokov. Odpykával si ho vo väznici na Mírove. V roku 1960 bol prepustený rozhodnutím prezidenta republiky o amnestii. Nedostal štátny súhlas na vykonávanie kňazskej služby a pracoval ako lesný robotník a skladník až do roku 1969. V roku 1974 mu bol opäť odobratý štátny súhlas na vykonávanie kňazskej služby a bol násilne vyvezený do Trstenej na nútený odpočinok.

Ladislav Vrábek – sa narodil 26. 5. 1919 v Hnilčíku. Vysvätený bol 13. 6. 1943 v Spišskej Kapitule. **Pôsobil v Starej Lubovni v roku 1948 ako kaplán.** Zomrel 15. 1. 1987 v Liptovskej Tepličke. **Prenasledovanie:** Dňa 8. 4. 1954 bol zaistený a v júli toho istého roka odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní troch rokov nepodmienečne a stratu občianskych práv na dobu troch rokov. Na slobodu bol prepustený na základe rozhodnutia prezidenta republiky o amnestii, 10. 5. 1955. Odvtedy pracoval až do 13. 3. 1959 ako robotník – údržbár v Piloimpregne v Nálepkovo.

Štefan Živčák - sa narodil 1. 6. 1938 v Mníšku nad Popradom. Vysvätený bol 1. 7. 1962 v Bratislave. **V Starej Lubovni pôsobil ako kňaz – robotník v rokoch 1972 – 1975.** Zomrel 2. 11. 1993 vo Vydříku. **Prenasledovanie:** Dňa 27. 10. 1972 bol zbavený štátneho súhlasu na vykonávanie kňazskej služby. Dôvodom bola nadmerná horlivosť pri výstavbe farskej budovy v Dedinkách, ubytovanie a slúženie sv. omši pre turistov z Nemecka, nedovolená zbierka na opravu kostola a samotné opravy, ako aj okázalá birmovka a „iné nedovolené veci“. To všetko naďalej vykonával aj napriek pohovorom s tajomníkom cirkevného odboru. Bol zaradený do výroby a pracoval ako robotník v Skrutkárni - Stará Lubovňa a potom od 1. 8. 1975 ako skladník v Inžinierskych stavbách Poprad, až do 31. 12. 1978.

Podľa Mgr. V. Olejníka na základe archívnych materiálov spracoval Ján Zentko

SV. SPOVEĎ

Na mnohých miestach nášho Slovenska sú veľmi hlboké studne. Rodiny si ich chránia, udržuujú, čistia... Aby sa okraje nezosúvali, vnútorné boky bývajú vyložené kamením. Dobrá studňa je hotový poklad.

Ten deň bol pre Fera, dvadsaťpäťročného zavalitého chlapíka ako každý iný. Mal v pláne práce okolo domu a vyčistenie studne. Poprosil suseda, aby mu pomohol. Studňa bola asi 15 metrov hlboká, jedna z najhlbších v dedine. Fero sa pustil dolu, zaprel sa nohami do výmurovky a postupne čerpal vodu, ktorú sused vyťahoval. Keď sa objavilo bahnité dno, lopatou nabral bahno a potom zaznel povel: „Ondrej, ťahaj! A spust' ešte raz vedro. Pošlem hore náradie. Už končím.“ Sused spustil vedro. Fero doň naložil lopatu, čakal a opäť zaznel pokyn: „Ťahaj!“ Vedro s náradím pomaly stúpalo hore. Asi v tretine studne porisko lopaty zavádilo do jej kamenného boku a lano sa naplo. Ondrej potiahol a vedro s náradím narazilo do protifahlej steny. A zrazu sa to stalo. Kamene z bokov sa uvoľnili a zakliesnili sa do seba. Zopár kameňov padlo aj dolu. „Aúúú!“, skríkol Fero. Jeho hlas však zanikol v rachote skál. Pasca sa uzavrela. Kamene vytvorili niekoľkometrovú klenbu, pod ktorou ostal uväznený Fero. Ondrej celý zbledol. Nechápal, čo sa deje. Hrôza ho prenikla až do kostí. Fero je dolu. „Ludia, rata...!“ rozbehol

sa domov ako zmyslov zbavený. O chvíľu sa okolo studne zhromaždilo veľké množstvo ľudí. Bedákali a zalamovali rukami. „Ludia, pomôžte mi, tu dolu stúpa voda!“ - volal Fero. Všetci stíchli. Prvý sa spamätal Karol: „Feri, ty žiješ?“

„Áno, tu dolu je priestor, kde sa môžem hýbať. Cítim sa ako v pivnici. Len voda v studni rýchlo stúpa, už mi je po kolena. Robte niečo!“

„Skúsime odhadzovať kamene,“ nahodil ktosi. Zopár rúk sa hneď pustilo do roboty. No o chvíľu bolo počuť Fera:

„Čo to robíte? Padajú na mňa kamene. Zosype sa to všetko a zabije ma.“

„Má pravdu,“ ozval sa Ondrej. „Má nad sebou asi dve tony kameňov.“ Opäť nastalo desivé ticho. Po chvíľi zaznel čísi chrapľavý hlas: „Chlapi, skúsme vykopáť vedľa studne šachtu...“

Partia chlapov sa dala do práce. Pot sa im cícerkom lial dolu tvárou.

„Počujte, voda mi siaha po pás a stále stúpa,“ ozvalo sa opäť zo studne. Chlapi sa zasekli. Pozreli na meter hlbokú jamu a jeden z nich vyslovil to, čo si v tom okamihu mysleli všetci: „Nestihneme to.“

Ženy začali kvíliť...

„Prosím vás, buďte ticho,“ zakričal im zdola Fero, „radšej rýchlo zavolajte kňaza, chcem sa vyspovedať.“ Dvaja mladíci sa ochotne rozbehli na faru. Ostatní ešte vymýšľali, čo podniknúť pre záchranu priateľa.

„Keby sme dokázali k nemu dostať hadicu a čerpať vodu...“ navrhol požiarnik Jozef.

„To sa nedá,“ zhodli sa všetci.

Pán farár dobehol celý zadýchaný. Bol bledý a strápený. Potom vyzval okolostojacich: „Prosím vás, nechajte nás samých.“

Ludia sa vzdialili a spoločne sa modlili. Fero sa vyspovedal. Na takúto spoveď si budú ľudia v dedine určite pamätať do smrti. Vo vzduchu visela nevyrovaná otázka:

„Čo keby som tam bol ja?“

Kňaz kývol na ľudí: „Poďte bližšie, niečo vám chce povedať.“

„Drahí rodáci,“ hovoril Fero pokojne z hĺbky studne, „už sa nenamáhajte. Voda mi siaha už po krk. Nič nevymyslíte. Bol som nepatrný, nesprávne som uložil náradie do vedra. Raz musí človek aj tak odísť z tohoto sveta. Môj čas sa naplnil. Idem k svojmu Pánovi. Veď čože som ja? Úbohý človek, ktorý prichádza k svojmu Stvoriteľovi... A ešte nič. Všetka moja nádej pramení zo stretnutia sa s Bohom vo svätej spovedi. Využívajte tento dar z neba... Držte sa. Stretneme sa v nebi.“ Nastalo ticho. Ľudia sa ticho modlili, iní vzlykali. Všetci však cítili, že Fero im odkryl večné pravdy. Ich tradičná viera sa stávala skutočnosťou. Sprítomňoval ju Fero. A studňa sa im javila ako miesto prechodu tam, na druhý svet.

M. H.

**Vstanem, pôjdem k Otcovi
a poviem mu:**

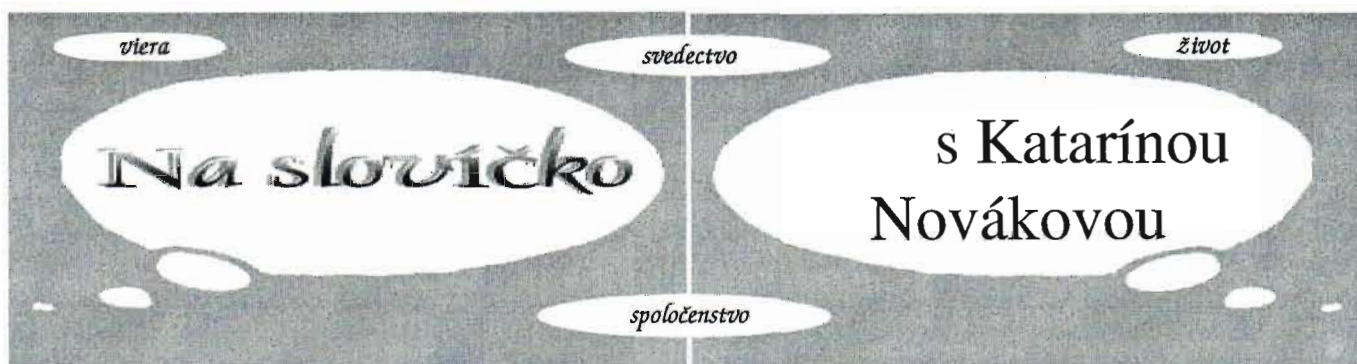

Otče,
z hrešil
som proti
nebu i proti
tebe...

**Už nie som hoden volať sa
tvojím synom. (Lk 15, 18 - 19)**

Hovorím Vám: Tak bude aj v nebi bude väčšia radosť nad jedným hriešnikom, ktorý robí pokánie, ako nad deväťdesiatimi deviatimi spravodlivými, ktorí pokánie nepotrebujú. Lk 15,7

LEKTORKA BILINGSOVEJ METÓDY. V RÁMCI SNÚBENECKÝCH NÁUK V NAŠEJ FARNOSTI MÁ NA STAROSTI MANŽELSKÚ ETIKU A RODIČOVSTVO. OD ROKU 1989 INICIOVALA A VIEDLA NA TÚTO TÉMU VIACERO KATECHÉZ PRE ŽIAKOV A MLÁDEŽ. PREDNÁŠA METÓDU PRIRODZENÉHO PLÁNOVANIA RODIČOVSTVA, NA KTORÚ JU OPRÁVŇUJE CERTIFIKÁT, KTORÝ OBDRŽALA V ROKU 1993 OD KOŠICKÉHO ARCIBISKUPA MONS. A. TKÁČA. JE ZANietenou BOJOVNÍČKOU ZA ŽIVOT OD POČATIA AŽ PO PRIRODZENÚ SMŔŤ. S POVERENIA SPIŠSKÉHO BISKUPA MONS. FRANTIŠKA TONDRU A RIADITELKY BILINGSONOVEJ OVULAČNEJ METÓDY MUDR. Z. LOUKOVEJ BOLA MENOVANÁ ZA VEDÚCU A ŠTATUTÁRNU ZÁSTUPKYŇU PORADNE PRE ZODPOVEDNÉ RODIČOVSTVO V NAŠEJ FARNOSTI.

1. S akými vedomosťami prichádzajú snúbenci a ako sú pripravení na manželstvo?

Ich vedomosti sú priamo úmerné ich veku a vzdelaniu. Dnes nie je ťažké dostať sa ku všetkým informáciám. Rozdiel je však, čo mladý človek s nimi urobí, ako ich použije, pochopí a uvedie do života. A tak k vedomostiam je nevyhnutná vôľa uplatňovať ich, schopnosť rozlišovať dobro a zlo a bez aktívneho duchovného života je to veľmi ťažké.

2. Súčasťou náuky je aj metóda prirodzeného plánovania rodičovstva. Ako ju prijímajú a ako sú ochotní ju praktizovať v manželstve?

Zdalo by sa samozrejmosťou, že pre kresťanských snúbencov (manželov) sú metódy PPR jediným možným spôsobom spoluzitia, podľa Božieho projektu pre život manželov. Skúsenosť ukazuje, že väčšina snúbencov sice už dnes o PPR počula, ale to je všetko. Bližšie poznatky nemajú. Je dosť i tých, ktorí nemajú ani tento poznatok, preto cieľom katechézy je, nadchnúť snúbencov pre tento štýl života v manželstve. Ochota prijímať tento štýl je v duchovnej úrovni snúbencov. Tí, ktorí svoj spoločný život chápu ako povolanie k službe Bohu, sebe, životu a nepodľahli konzumizmu, títo sú otvorení aj pre metódy PPR.

3. Je zjavné, že na také zodpovedné povolanie k rodičovstvu je potrebná príprava. Kedy by sa s ňou malo začať?

Podľa môjho názoru je výchova k rodičovstvu neoddeliteľnou súčasťou celkovej výchovy človeka. Najprv rodičia, rodina, neskôr celé spoločenské prostredie ovplyvňujú schopnosti a názory na rodičovstvo. Dnešná presexualizovaná spoločnosť má veľký vplyv na to, že tlakom na telesnú oblasť človeka, bráni rozvoju psychickej a často aj duchovnej oblasti človeka.

Dieťa - mladý človek musí byť pri získavaní vedomostí, ktoré sú primerané jeho citovej zrelosti usmerňovaný zodpovedným človekom, najlepšie rodičom a vedený k zodpovednosti, za seba i voči rodine. Pri tejto celkovej výchove sú obdobia, kde je nevyhnutná konkrétna téma o odovzdávaní života. Prípravu by som rozdelila na vzdialenú a blízku.

Do vzdialenej prípravy určite patria aj prednášky a katechézy pre rodičov, pre deti v IV. ročníku. V ZŠ štvrtých ročníkov sa deti učia v prírodopise o rozmnožovaní. Pri týchto biologických

snímka: Lubomír Ogurčák

informáciách potrebujú nevyhnutne aj duchovný pohľad na život človeka. Do tejto prípravy patria aj katechézy pre dievčatá a chlapcov v 7. a 8. ročníkov. Katechézy je potrebné realizovať zvlášť.

Blízka príprava na manželstvo potom by mala byť pre 18-ročných v posledných, maturitných ročníkoch.

V bezprostrednej príprave na manželstvo, v tzv. snúbeneckých náukach poskytnúť celkový pohľad na manželstvo a rodičovstvo zo všetkých troch oblastí - duchovnej, psychickej a telesnej.

ANI PO SOBÁŠI BY PODĽA MŇA PRÍPRAVA NA RODIČOVSTVO NEMALA KONČIŤ. RÔZNE PREDNÁŠKY, KATECHÉZY O VÝCHOVE DETÍ, PREKONÁVANIE KRÍZ V MANŽELSTVE, BY MALI BYŤ DOSTUPNÉ PRE MANŽELOV A RODIČOV.

Púť do Lúrd

28. 5. 2003 stal sa dňom, štartom 8. národnej púte Rodiny Nepoškvrnenej do Lúrd. Mimoriadny vlak bol vypravený z Košíc, aby si v jednotlivých staniach Spišská Nová Ves, Poprad, Ružomberok, Martin, Žilina, Trenčín, Nové Mesto nad Váhom, Piešťany, Trnava a Bratislava pozbieral svojich pasažierov 580 účastníkov, medzi ktorými boli hlavne chorí a trpiaci. V Martinskej železničnej stanici sa do vlaku naložili rehoľné sestričky z Vrúcka. Vlak sa rozrystal na 15. vozňov, naplnil sa potrebným materiálom na cestu. Tohtoročnou púťou nás sprevádzal otec biskup Banskobystrickej diecézy Mons. Tomáš Gális a ďalších 18 kňazov. Po náročnej ceste sme sa 30. 5. 2003 dostali do cieľovej stanice Lourdes, odkiaľ nás autobusmi odvážali do nemocnice a hotelov, kde sme boli ubytovaní. Trochu sme si odpočinuli a poobede nás čakala prvá sv. omša v kaplnke Noterдам. Vo večerných hodinách sme mali ľubovoľný program. Naši pútnici sa mohli zúčastniť mariánskej procesie – sviečkového sprievodu, kde sa pútnici modlia ruženec. Pred každým desiatkom je rozjímanie vo viacerých svetových jazykoch. Modlitba *Zdravas* zaznieva vo viacerých rečiach, počas púte zo Slovenska aj v slovenčine. Na záver udelia prítomní biskupi a kňazi pútnikom požehnanie. Ako aj po iné roky aj tohto roku sme kráčali na čele sprievodu. Ďalší deň začal medzinárodnou sv. omšou v podzemnej bazilike sv. Pia X. Tu sa konala aj eucharistická procesia. Navštívili sme aj Massabielskú jaskyňu. Je to tiché miesto. Pred sochou Panny Márie, ktorá je umiestnená práve tam, kde sa opakovane zjavila Bernadete - vo výklenku pravej strany jaskyne. Pri jaskyni sa nachádza stojan s horiacimi sviecami. Na tomto mieste sme sa zúčastnili sv. omše, kde sa konalo 1. sväté prijímanie našich chorých detí. Mohli sme si nabrať lurskej vody. Každý z nás si v živote nesie nejaké kríž a povzbudením v našom utrpení bola krížová cesta, ktorú sme si vykonali pri rieke Gáve (tí chorí). Zdraví mali možnosť zúčastniť sa krížovej cesty na kopci, kde sa nachádzajú postavy skutočnej veľkosti. Našou poslednou sv. omšou bola omša v bazilike sv. Bernadety, kde jedna z našich chorých prijala sviatosť birmovania. Naš pobyt sa pomaly končil. Posledná rozlúčka pútnikov vo Ferone a pozdrav Lurskej Panny Márie. Nakoniec sme sa vydali na dlhú púť domov na Slovensko. Počas cesty späť navštívil každé kupé otec biskup Mons. Tomáš Gális, aby požehnal zakúpené náboženské predmety. Myslím, že každý z nás tam dostal to, čo najviac potreboval a domov prichádzal s novou silou niesť svoj kríž a pomáhať ho niesť aj iným.

Lea Nemergútová

N A B U D Ů C E

V budúcom čísle, ktoré vyjde v auguste, Vám priblížime RUIŽENEC SVETLA, ktorý nám k tomuto roku ruženca daroval sv. Otec Ján Pavol II a zároveň aj niekoľko jeho zásad, ktoré majú pomôcť k jeho účinnejšej modlitbe.

Na prázdniny

A je tu koniec školského roka. To znamená, že je tu čas prázdnin a dovoleníek. Všetci sa už tešia na zaslúžený oddych, kúpanie, výlety a spoznávanie nových krajov a ľudí. Ani počas týchto dní „nič nerobenia“ nezabudnime na modlitbu a nedeľnú sv. omšu. Ako naše bruška potrebujú každodenný chlieb, tak aj naše duše potrebujú duchovný pokrm. Ak sa chystáme odobrať sa na odlahlé miesto, dobre je už vopred si zistiť miesto a čas nedeľnej sv. omše. Tie isté informácie ochotne poskytneme aj turistom, ktorí prídu k nám a chcú navštíviť náš kostol. Počas prázdnin nech vás neodradí a nepokazí vám náladu ani daždivé počasie. Aj tento čas sa dá využiť na rôzne hry a zábavy. Prajeme Vám krásne prázdniny, plné zážitkov a krásnych a príjemných príbehov.

Redakcia

Poklad v škole

Základná škola sv. Cyrila a Metoda v Starej Lubovni nemá telocvičňu, nemá jedáleň. Je to smutné. Možno nekedý bude mať! Ale má veľký poklad, ktorý nemá žiadna škola v Starej Lubovni a to živého Eucharistického Krista v školskej kaplnke, počas celého školského roka. Deti sú také isté ako na iných školách, živé, nezbedné, ale aj poslušné. Majú však veľkú výsadu. Počas voľných hodín a prestávok sa môžu s Pánom Ježišom porozprávať, poďakovať sa mu, poďakovať a poprosiť o pomoc. Verím, že s týmto pokladom, ktorý majú v škole budú sprevádzané po celý tuzemský život a že na neho nikdy nezabudnú.

V. Baláž

Púť Kruciáty oslobodenia človeka

V dňoch 2 – 6 júla 2003 pod duchovným vedením bratov minoritov z Levoče sa uskutoční púť na trase Stará Lubovňa – Mariánska Hora Levoča. Vyvrcholí účasťou na Mariánskej púti. Zraz účastníkov je o 10⁰⁰ pri farskom kostole v Starej Lubovni, odkiaľ po sv. omši, ktorá bude o 11⁰⁰ sa vyberú na trasu. Úmysel púte: Za triezvosť slovenského národa a zadosťučinenie za hriechy opilstva. Za požehnanie diela Kruciáty Svätým Otcom na Slovensku. Prihlášky najneskôr do 25. júna 2003 zaslať na adresu:

**Kláštor minoritov
Košická 2,
054 01 Levoča**

Informácie na tel. č.: 053/ 451 4570 0907 977 052
907 977 645

Vydáva: Rímskokatolícky farský úrad v Starej Lubovni. **Zodpovedný redaktor:** Lubomír Ogurčák. **Redakčná rada:** Mgr. Anna Hudáková, Henrieta Hudáková, Marcela Potucká, Zuzana Ogurčáková. **Grafická úprava:** Jozef Urban. **Adresa redakcie:** Námestie sv. Mikuláša č.14, Stará Lubovňa, <http://farnost.lubovna.sk>, tel.: 4322500, fax.: 4281591, e-mail: rifu@sl.sinet.sk. **Censor:** Mgr. Marián Pánik. **Cirkevné schválenie:** Mons. Prof. ThDr. František Tondra, spišský diecézny biskup zo dňa 6.3.2003, prot.č. 485/2003. S povolením Okresného úradu Stará Lubovňa zo dňa 18.3.2003, prot. číslo 4 /2003 Č.k.2003/00390. **Tlač:** Tlačiareň Kežmarok **Redakcia si vyhradzuje právo upravovať príspevky!**